

کتابخانه مجازی
افغانستان
آیین های سوگواری
مذهبی در هزارستان

بسم الله الرحمن الرحیم

آیین های سوگواری مذهبی هزارگی

نویسنده:

مرتضی بهبودی

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

آیین های سوگواری مذهبی هزارگی

مشخصات کتاب

سرشناسه:کتابخانه مجازی افغانستان ،۱۳۹۲

عنوان و نام پدیدآور:آیین های سوگواری مذهبی هزارگی/ دکتر حفیظ الله شریعتی.

مشخصات نشر دیجیتالی:اصفهان:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری:نرم افزار تلفن همراه و رایانه

موضوع: فرهنگ

آیین های سوگواری مذهبی هزارگی

یکی از با شکوه ترین مراسم های مذهبی و آیینی که در هزارستان برپا می شود، عزاداری برای سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدا ... الحسین (ع) و خاندان و یاران پاکش است. مردم هزاره به این ایام سوگواری و عزاداری عمومی دا روز محرم (دهه محرم) می گویند. دیرینگی هزارستان و پایبندی مردم هزاره به اعتقادات دینی، مذهبی و مردمی باعث شده است که آنان آداب و رسوم آیینی خود را حفظ کنند و میراث کهن مذهبی نیاکان شان را به عنوان گنجینه ای به یادگار داشته باشند. یکی از این آیین های دیرینه و مذهبی مراسم عزاداری در ماه محرم است که جنبه ی عمومی در هزارستان دارد. مراسم عزاداری برای سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدا ... الحسین (ع) و خاندان و یاران پاکش در هزارستان از اهمیتی بالایی برخوردار است. از این رو، مردم هزاره مراسم تاسوعا و عاشورای حسینی را همواره با شکوه برپا می دارند.

دهه ی محرم

از بیست وهفتم ماه پیش از محرم مردم هزاره کم کم دست از کار و بار اضافی می کشند و خودشان را برای عزاداری روزها و شب های محرم آماده می کنند. شادی ها و خوشی های عمومی مانند برپایی مراسم عروسی تا چهلم پس از دهه ی عاشورا تعطیل می شوند. از کوی و برزن هزارستان آوای موسیقی را نمی توان شنید. مردان هزاره در غروب روز اول محرم در خانه بزرگ ده گرد می آیند و برای برپایی مراسم دهه ی محرم به شور می نشینند. آنان در صورت نداشتن مسجد و یا دور بودن از مسجد عمومی باید جایی را برای برپایی شب های عزاداری دست و پا کنند. لذا پس از مشاوره و رایزنی همگانی، خانه یکی از اهالی ده را برای مراسم عزاداری انتخاب می کنند. در برخی مناطق مراسم عزاداری را در خانه ی کسی بر پا می دارند که نوبت نذری(نذر امام) در خانه ی او باشد. پس از توافق بر روی جای مراسم عزاداری، برای یافتن روحانی که مراسم عزاداری را بچرخاند و هر شب به نوبت در جایی سخنرانی کند و روضه بخواند، مشورت می کنند. یافتن روحانی و توافق روی مقدار پولی که به روحانی بدهند از قریه به قریه ای فرق می کند. برخی از قریه ها توانی پرداخت پول زیادی به روحانی نامدار و پرآوازه را ندارند، لذا به سراغ روحانی محلی و یا طلبه های حوزه های علمیه ی محل و مسجد عمومی می روند. گاهی این گونه طلبه ها خود به قریه ها می آیند و مردم آنان را برای روضه خوانی دهه ی محرم دعوت به ماندن می کنند. وقتی روی روحانی توافق شد، شب برپایی مراسم را تعیین می کنند و به روحانی خبر می دهند که در شب موعود، برای برگذاری مراسم دهه ی محرم به قریه آن ها بیاید. وقتی همه چیز برای برپایی مراسم عزاداری آماده شد، صاحب خانه که مراسم عزاداری شب در خانه او برپا می شود، گوسپند یا بز نذری را که از سال گذشته چاق

نموده، ذبح می کند و برای عزاداران آب گوشت می پزد. شب که از راه می رسد مردان، زنان و کودکان دسته دسته به خانه صاحب نذری می آیند و به نوبت پزیرایی می شوند. وقتی غذاخوری تمام شد، جایی را برای روحانی آماده می کنند و از روحانی دعوت می شود تا برای سخنرانی و روضه خوانی بر جای آماده بنشیند و مردم عزادار را به فیض برساند. اما پیش از آن چند تا از جوانان و نوجوانان ده نوحه ای را از روی(بیاض) یا کتاب چاپی می خوانند و برخی دیگر از درس خوانده های جوان قریه، سخنرانی مقدماتی می کنند. وقتی این برنامه های مقدماتی تمام شد، روحانی بر جای آماده می نشیند و با صلوات پیاپی و بسم الله، خطبه می خواند و به سخنرانی می پردازد. در سخنرانی مردم را ارشاد می کند و از فضیلت ماه محرم می گوید و یادی از خاندان پیامبر و امامان معصوم می کند. در پایان روضه می خواند و مردم به آرامی اشک می ریزند. وقتی روضه تمام شد، روحانی با صدای آرام می گویند(الا ـ لعنت الله علی القوم الضالمین). با پایان یافتن روضه، جوانان ده از جا بلند می شوند و شروع به نوحه خوانی و سینه زنی می کنند. سینه زنی یک ساعت و یا کمتر طول می کشد. وقتی با صدای صلوات روحانی سینه زنان روی زمین نشستند، مردم رو به قبله می شوند و به دعای روحانی آمین می گویند. روحانی رو به قبله با صدای آهنگین می گوید: یا رحمان یا رحیم یا مقلب القلوبی والابصار و شروع می کند به دعا کردن. نخست دست ها را بالا می برد و به مردم می گوید: دست ها را بالا ببرید و رو به قبله ده بار از صمیم قلب بگویید(یا الله یا الله). در دعا وی از خداوند می خواهد که این قلیل توصل را از آنان به درگاه احدیت خود قبول فرماید، آنانی را که اشک ریخته و برای سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدا ... الحسین (ع) و خاندان و یاران پاکش عزاداری کرده و سینه زده در آتش جهنم نسوزاند، با امام حسین (ع) مشحور گرداند. همین طور برای خیر و برکت روستا و مردم دعا می کند و در پایان با لعن بر یزید، شمر و دشمنان امام حسین و امامان معصوم(ع) با ذکر صلوات مجلس عزاداری را پایان می دهد.

با پایان یافتن مراسم عزاداری مردم به روحانی می گویند: خیر ببینی آخوند صاحب، خداوند به شما عمر پر برکت و سلامتی بدهد و در دنیا و آخرت خار و ذلیلت نگرداند. روحانی هم می گوید خدا قبول کند و مارا از زمره دوستداران علی و آل علی(ع) گرداند. پس از دعای روحانی و مردم، صاحب خانه چای می آورد و در وقت اضافی برخی ها که سوال شرعی دارند از روحانی می پرسند و جواب در یافت می کنند. در پایان با ذکر صلوات مردم مجلس را ترک می کنند و بدینسان مراسم یک شب عزاداری پایان می یابد. در شب های بعد، این مراسم ادامه پیدا می کند تا شب تاسوعا فرا برسد. شب تاسوعا چون به قمر بنی هاشیم حضرت عباس علمدار کربلا ـ مشهور است، مردم این شب را بیشتر از شب های دیگر عزاداری می کنند، سینه می زنند و دیرتر مجلس را پایان می دهند.

در فردای شب تاسوعا که روز عاشورا است، خانواده های عزادار شیرچای و نان گرم پتیر تندری درست می کنند و در خانه ی یکی از بزرگان ده جمع می شوند و بیشتر از شب ها و روزهای دیگر عزاداری می کنند. در پایان کلان ده چادر می اندازد و مردم نذرهای خود را که مقدار پول در حد توان است در داخل چادر می اندازند. کلان قریه در پایان نذر دهی مالی، با عرض معذرت از کم بودن پول، آن را به روحانی می دهد. روحانی هم آن را بر می دارد و با مردم به خوردن شیرچای با پتیر تندری و نان تاوه یی و تندری مشغول می شود.

در هنگامی که مردم به خوردن غذای نذری مشغول اند، جوانان علم حضرت ابوالفضل را آماده می کنند و به گرد آن نوحه می خوانند و سینه می زنند. با حرکت دادن علم به سوی مسجد عمومی یا مرکزی دسته های عزادار هم از دنبال علم حرکت می کنند. نخست دسته ای سینه زنی راه می افتد و سپس مردان و در آخر زنان و دختران با حجب و حیای بی مانند علم گردان را همراهی می کنند.

نذر امام

مردم هزاره برای بزرگداشت و یاد و خاطره امام حسین (ع) و روز عاشورا هر سال مراسم عزاداری برپا می دارند. مراسم عزاداری سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدا ... الحسین (ع) و خاندان و یاران پاکش در روستاهای هزارستان از اهمیتی زیادی برخوردار است. بدین مناسبت هزاره ها گوسپندی را در نوزادی نذر می کنند و آن را در شب های محرم ذبح می کنند و برای شرکت کنندگان مراسم عزاداری امام حسین (ع) آب گوشت می پزند. چوپان و دیگران حق ندارند این گوسپند را بزنند و یا به آن فحش بدهند. در شب های محرم به ویژه تاسوعا و عاشورای حسینی عاشقان و ارادتمندان حضرت اباعبدا ... الحسین (ع) خصوصا جوانان و نوجوانان و کودکان پس از صرف غذای نذری به یاد آن امام همام و فرزندان و اصحاب پاکش به عزاداری می‌پردازند.

شب تاسوعا

فانوس افروختن

در شب تاسوعا و عاشورای حسینی عاشقان و ارادتمندان حضرت اباعبدا ... الحسین (ع) به ویژه جوانان و نوجوانان و کودکان در مسجد یا هیئت عزاداری فانوس می افروزند. علاقه مندان به آن حضرت با روشن کردن تعداد زیادی فانوس به یاد آن امام همام و فرزندان و اصحاب طاهرینش به عزاداری می پردازند.

روزعاشورا

در روز عاشورا مردم در قالب هئیت های عزاداری ضمن انجام مراسم ویژه به تهیه و پخت غذا که اغلب آب گوشت است مبادرت می ورزند. در این روز علم ها را از مساجد یا خانه ها بیرون می آورند و به سوی مسجد عمومی حرکت می دهند. در این مراسم مذهبی گروه های سینه زن با حرکات و خواندن ابیات مناسب، نوحه خوانی می کنند و ماجرای های تلخ و جان سوز ظهر عاشورا را بازگویی می کنند. در روستاها، در بدو ورود هیئت های عزاداری به مدخل روستا، عده ای از عزاداران قریه، در حالی که علم ویژه ی عزاداری، پیشاپیش آن ها برده می شود به پیشواز آنان می آیند و به اصطلاح به هم سلام می گویند و آن ها را به پیش مسجد قریه یا مسجد عمومی منطقه، راهنمایی می کنند. پس از گردآمدن همه ی گروه ها، علمداران علم ها را به گردش در می آورند و دسته جمعی به عزاداری می پردازند. پس از مراجعت از مراسم عزاداری، گروه ها بر حسب روستا، دسته دسته به صرف ناهار فراخوانده می شوند. مخارج تهیه ی آب گوشت نذری نیز توسط مردم محل تامین می شود. در بیشتر مناطق هزارستان دسته های گوناگون عزادار در قالب هیئت های مختلف و گاهی با حرکت دادن علم ها از گوشه و کنار روستاهای نزدیک و دور به مسجد عمومی آمده و در طول آن عزاداری می کنند. در این مراسم که معمولاـ در مسجد عمومی پایان می یابد، اشعاری درباره ی مظلومیت امام حسین(ع) یارانش خوانده می شود.

عَلم بندان (علم بور کدو)

یکی از مراسم مهم و همیشگی ایام عاشورا و تاسوعا در هزارستان مراسم علم بندان است که هزاره ها به آن (علم کشی یا علم بورکدو) می گویند. عزاداران روز تاسوعا و عاشورا علم ها را در پارچه های رنگارنگ تزیین می کنند و مانند پرچم روز عاشورا که در دست علمدار امام حسین (ع) عباس علمدار بوده، می سازند و پیشاپیش عزاداران و سینه زنان حرکت می دهند. این علم سمبلی از حضور و فداکاری های سقای دشت کربلا، قمر بنی هاشم، آقا حضرت ابالفضل العباس (ع) در حماسه کربلا است. سینه زنان همرا با عزاداران و علم ابوالفضل مسیر قریه تا مسجد مرکزی را می پیمایند و در مسیر یاد شده سینه می زنند و ماتم می کنند.

اشعاری بسیار زیبا و جانسوز از شاعران محلی، محتشم کاشانی و سایر اشعار مذهبی به شکل نوحه همراه با صدای بلند و آهنگین خوانده می شوند. این دسته از عزاداران به صورت هیئتی مجزا همراه هیئت اصلی عزاداری با نظم خاص و با شکوه، ارادت خود را به امام حسین (ع) و ائمه اطهار (ع) ابراز می دارند. وقتی از قریه ای رد می شوند زنان و مردان عزادار به سینه زنان می پیوندند و با اشک و آه، دستمالی و چادری به علم ابوالفضل می بندند. وقتی به مسجد عمومی رسیدند به نوبت سینه می زنند و سپس در پای سخنرانی و روضه خوانی روحانی محل روی زمین می نشینند. در پایان با روحانی محل به یاد نماز ظهر عاشورا و نماز خوف صحرای تفتیده ی کربلا، نماز جماعت اقامه می کنند.

پس از عزاداری این علم ها تا چهلم در مسجد می مانند و در روز چهلم با اشک و نوحه به قریه ها برگردانده می شوند. نگهداری از علم در طول سال بر عهده علم گردان است. علم گردان در طول مراسم حراست و مواظبت از علم را بر عهده دارد.

درخت بید عاشورایی

در برخی مناطق هزارستان اصل بر این است که علم حضرت ابوالفضل(ع) را از شاخه ای اصلی درخت بید قریه که قبلا علم بوده، تهیه کنند. وقتی شاخه بید را علم ساختند، آن را به نیکویی نگه می دارند و در پایان مراسم عاشورایی به قریه بر می گردانند و در بهترین جای قریه می نشانند. به علم آب می دهند و به آن رسیدگی می کنند که درخت شود. وقتی درخت شد، مورد احترام مردم قرار می گیرد. مردم در طول سال وقتی به مشکلی برخوردند به پای درخت عاشورایی می روند و از خداوند می خواهند که مشکل آنان را حل کند. مردم با اعتقاد و ایمانی که به بزرگان دین و امامان و یاران و خاندان امام حسین (ع) دارند، آنان را نزد خدا واسطه می گیرند که مشکل و گرفتاری آنان را بر طرف گرداند. در سال دیگر در روز عاشورا همین مردم به سراغ درخت عاشورایی می آیند و از شاخچه ی آن علم حضرت ابوالفضل(ع) را درست می کنند.

سینه زنی حسن و حسین

این نوع سینه زنی از قدیمی ترین سینه زنی های مردم هزاره است. سینه زن ها از کلان به کوچک به شکل دایره گرد می استند و شروع به سینه زدن می کنند. در حلقه ی این دایره دو نفر به عنوان سرگروه یا سر دسته انتخاب می شوند. سر دسته نخست با دست زدن به سینه اش و گذاشتن پا به جلو به سردسته دوم این پیام را می رساند که مراسم سینه زنی را شروع کند. سردسته مقابل، اول پا پیش می گذارد با دست به سینه اش می زند و می گوید: حسن و دسته دوم می گوید حسین. در مرحله ای بعدی تمام دسته دوم می گویند حسن و تمام دسته دوم جواب می دهند حسین. این دور ادامه می یابد تا این که سردسته ی اول می گوید: حیدر و سردسته دوم می گوید صفدر. این دور تا آخر با گفتن(الله- مولا) (اکبر- اصغر) (علی- نبی)(زینب- گلثوم) ادامه می یابد. وقتی مراسم سینه زنی طولانی شد، روحانی یا یکی از بزرگان با صدای کشیده و بلند می گفت: (یا امام یا حسین). با گفتن این جمله ممکن است مراسم پایان یابد و ممکن است به خاطر شور و هیجان دینی و مذهبی سینه زنان، مراسم ادامه یابد که در این صورت برای چندمین بار این جمله تکرار می شود تا مراسم سینه زنی پایان می یابد. مردم جاغوری به این نوع سینه زنی(سینه ی پدر وطنی) می گویند.

سینه زنی چند ضربی

سینه زنی معمول در هزارستان مانند دیگر کشورهای شیعه نشین چند ضربی است. نوحه خوانان نوحه می خوانند و سینه زنان به صورت های(یک ضربه، دو ضربه، سه ضربه، چهار ضربه و شش ضربه) سینه می زنند. نوحه ها با صدای آهنگین و خوش خوانده

می شونـد امـا لحن آن بسـیار غمگین و جـان سوز است. نوحه خوان هـا در قـدیم نوحه هـا را از روی دفـترچه ی دست خطی که به آن(بیاض) می گفتند، می خواندند اما امروزه بیشتر از کتاب های چاپی اسـتفاده می کنند. در این نوع سـینه زنی نوحه خوان نخست یـک بیت را می خوانـد و سـینه زنان به دنبال او بیت را تکرار می کننـد. وقتی سـینه زنان بیت را حفظ شدنـد، نوحه خوان بیت های بعدی را می خواند و سینه زنان با تمام شدن بیت های خوانده شده، بیت مطلع را تکرار می کنند. اما هنگاهی که نوحه خوان، نوحه می خواند، سـینه زنان سـینه می زنند. لحن تند و آرام نوحه خوان نشان دهنده چند ضرب بودن نوحه است. اگر لحن تند باشد: یک ضرب و سه ضـرب است. اما اگر آرام باشد: دو ضـرب و شـش ضـرب است. سـینه زنی در هزارستان با دست زدن به سینه انجام می گیرد، امـا در این اواخر زنجیرزنی نیز رواج یـافته است. با دست به سـر زدن و افشانـدن مو در بین مردان هزاره نیز دیـده شـده است. سینه زنان وقتی خسـته شدن جا عوض می کنند و نوحه خوانان می توانند یک نفر و یا چند نفر باشند. وقتی مراسم سینه زنی طولانی شد، روحانی با گفتن بر محمد و آل محمد صلوات به مراسم پایان می دهند. پایان مراسم سینه زنی با خوردن شیرچای و چای پایان می یابد و عزاداران به خانه های شان بر می گردند.

سینه زنی واویلا، صد واویلا

در این نوع سـینه زنی مردان چارقـد روی زمین می نشـینند و بـا گفتن واویلا صـد واویلا، واویلا در کربلا- آرام روی زانوهای خود می زنند و اشک می ریزند. این سینه زنی اول آرام است اما وقتی شور و جذبه ی عاشورایی بیشتر شد، لحن سینه زنان تند می شوند و به زانوهای شان تنـد تر و محکم تر می زننـد. صدای واویلای آنان نیز بیشتر و بیشتر می شوند و بیشتر اشک می ریزند و گریه می کننـد. در هنگـام سـینه زنی واویلایی مردان، زنان با اشک، گریه و ناله سـینه زنان را همراهی می کننـد. این نوع سـینه زنی به خاطر سادگی و صـمیمیت آن بین نسل گذشـته و پیر مردان هزاره طرفداران زیادی دارد، اما اکنون سال هاست که بدست فراموشی سپرده شده است.

اربعین حسینی

در روز اربعین حسـینی نیز مراسم عزاداری و روضه خوانی در داخـل مساجـد و منـازل برپـا می شود. عـده ای از زنـان صـبح اربعین غـذای نذری را که از شب قبل آماده کرده اند بین اهالی قریه، عزاداران، همسایه ها و آشـنایان تقسـیم می کنند. مراسم عزاداری در مساجد، حسـینیه ها و منازل با احترام خاصی برگزار می گردد. دسته های سینه زنی به سوی مسجد عمومی راه می افتند و به صورت عمومی عزاداری می کنند. وقتی به مسـجد رسیدند، مانند روزعاشورا به نوبت سـینه می زنند و عزاداری می کنند. در پایان روحانی قریه سـخنرانی می کنـد و در پایان روضه می خواند و با دعا و صـلوات مانند روز عاشورا به مراسم عزاداری چهلم پایان می دهد. با پایان یافتن مراسم چهلم مردم علم های شان را بر می دارند و به روستاهای شان بر می گردند.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
با اموال و جانهای خود، در راه خـدا جهاد نماییـد؛ این برای شـما بهتر است اگر بدانید حضـرت رضا (علیه السّـلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشـهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-IR۹۰ ۵۳-۰۶۰۹به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹